FARNÍ VĚSTNÍK Hovězí

Září 2021

Drazí bratři a sestry,

děkujeme Boží prozřetelnosti a pomoci za krásně prožité prázdninové dny volna a odpočinku. Jsme velmi rádi, že se díky obětavým vedoucím z řad dospělých, rodičů i mládeže, mohly uskutečnit tábory pro naše děti. Celá organizace a příprava tábora není jednoduchá záležitost a většinou jde o vyvrcholení celoroční práce, kterou tito dobrodinci nezištně a s láskou vykonávají. Díky jejich nasazení se mohl uskutečnit farní, ministrantský i skautský tábor. Organizaci navíc v letošním roce stěžovaly různá covidová opatření. Přesto, a věříme, že i díky pomoci Boží, se podařilo všechny problémy překonat a tábory se uskutečnily v plném rozsahu. Podle reakce účastníků byly všechny tyto akce skvěle organizovány a děti si z nich odnášely příjemné vzpomínky a zážitky. Tyto kvalitní tábory nejsou zaměřeny pouze na trávení volného času, ale formování osobnosti dítěte ke kladnému vztahu k Bohu, bližnímu, kamarádům, dospělým, ale také k celé společnosti.

Děkujeme tedy všem, kteří se jakýmkoli podílem účastnili na pořádání táborových aktivit a prosíme všechny o modlitbu za ně. Jsou velikým přínosem nejen našim dětem, ale nám všem.

Věříme, že děti strávily pohodové prázdniny a přejeme jim šťastné a úspěšné vykročení do nového období školní docházky.

Vaše redakce

V TOMTO ČÍSLE NALEZNETE

POUŤ NA MEZINÁRODNÍ EUCHARISTISKÝ KONGRES

FARNÍ TÁBOR VIDČE

TÁBOR MINISTRANTI

TÁBOR SKAUTI

POUŤ DO ŠAŠTÍNA

FARNÍ DEN

DOŽÍNKY

ŽIVÝ RŮŽENEC

CVRČEK A NEZBEDA

POUŤ NA MEK (Mezinárodní eucharistický kongres) DO BUDAPEŠTI.

Pro církev má od jejich počátků velký význam pouť, tedy putování na místa, kde se ve společenství a v modlitbě zvlášť intenzivně setkáváme s druhými i s Pánem. Ale jeden druh pouti překonává hranice konkrétních míst. Zaměřuje se přímo na Nejsvětější svátost oltářní, kdekoliv se kolem ní scházíme. Je to eucharistický kongres. A logo toho letošního znělo: POTKEJ JEŽÍŠE V BUDAPEŠTI.

Tuto 3denní pouť pořádala Českomoravská Fatima z Koclířova a já se na ni dostala nečekaně- „jakoby Ježíšem pozvána.“V pátek odpoledne jsme dvěma autobusy přijeli do Budapešti. První zastávka byla v kostele sv. Alžběty Durynské, kde nás přišel pozdravit otec kardinál Dominik Duka. Pak následovala mše svatá s otcem biskupem Janem Vokálem a šesti kněžími, kteří přicestovali s námi. Druhý den byla prohlídka Budapešti, kterou jsme zakončili u parlamentu. Tam následovala mše svatá s maďarským kardinálem Péterem Erdö, zakončená eucharistickým procesím se svícemi a požehnáním na Náměstí hrdinů, kde pak další den sloužil papež František závěrečnou mši svatou.

Procesím šlo několik desítek tisíc lidí. Jen ze Slovenska jich přijelo třicet tisíc, přestože Svatý Otec jel na apoštolskou návštěvu i tam. Od nás z Česka (Čech a Moravy) - jen ty dva autobusy.

Byl to nádherný a hluboký zážitek. V čele průvodu jelo nazdobené a osvětlené auto s monstrancí, s otcem kardinálem Erdö a biskupy. Za vozem šlo mnoho kněží, řeholních sester, různé krojované skupiny a spolky. Za nimi jsme se zařadili i my za Světový apoštolát Fatimy se standartou Panny Marie s fatimskými dětmi a samozřejmě českými vlajkami. Celou cestu dlouhou 3,5 km nás provázely z dobře ozvučených reproduktorů písně k eucharistii, z Taizé i ze světového setkání mládeže. Dále kamery a velkoplošné obrazovky, díky kterým jsme i my sledovali celý průvod.

Nestačilo by ale zůstat jen v euforii u vnějších zážitků. Ježíš šel před námi a my na důkaz naší lásky k němu, šli za ním. A tak jako v Brně v roce 2015 na Národním eucharistickém kongresu, tak i nyní znělo:

OBNOVUJEME S BOHEM VĚČNOU SMLOUVU A KONÁME VELIKÉ TAJEMSTVÍ, KTERÉ NÁM JEŽÍŠ ODKÁZAL.

Také jsem si vzpomněla, jak jsme v roce 2019 svými otisky prstů stvrzovali svou věrnost Kristu a jeho zástupci na zemi papeži Františkovi a tyto pak na Národní pouti k svaté Anežce České v Římě byly předány a uloženy u hrobu sv. Petra pod bazilikou. To všechno jsou nezapomenutelné zážitky, které zůstávají v srdci. Potkat Ježíše však můžeme všude. Jen když mu otevřeme své srdce a odevzdáme svůj život.

Eliška Valíčková

FARNÍ TÁBOR VIDČE 2021

V neděli odpoledne jsme se vydali autobusem do Rožnova pod Radhoštěm a z Rožnova pak pěšky náročnou a trnitou cestou na chatu do Vidče, kde na nás už čekali vedoucí. V Průběhu týdne jsme se přes těžký výcvik, mnoho bojů, překážek a výzev stali rytíři. K tomu abychom se stali rytíři, nás čekaly těžké boje s nepřátelskými vojsky, ztráta jídla či našich kamarádů, které jsme vybojovali nazpět. Nejtěžší výzva nás pak čekala ve čtvrtek, kdy obyvatele ze sousedního panství byli uneseni žoldáky, které jsme museli zneškodnit. Tato bitva nám trvala zdlouhavé a náročné hodiny. Naší týmovou vytrvalostí jsme však žoldáky přemohli a zachránili sousední obyvatele. Poté jsme žoldáky odvedli na naše panství, kde na nás čekala královna, která nás poté pasovala na rytíře. Pátek byl v kamarádském duchu a večer jsme opékali špekáčky, hráli hry a pomalu se rozlučovali s krásně prožitým týdnem. V týdnu nás také přijel navštívit i otec Vlastimil, se kterým jsme strávili pár dní a oslavili mši svatou v místní kapli. V rámci duchovního programu jsme se prostřednictvím vedoucích seznámili s blahoslavenstvími. Celý týden nám vařila paní Liduška, takže jsme o dobré jídlo měli postaráno. Ve volném čase jsme odpočívali, hráli společenské hry a navazovali nová přátelství. Domů jsme se vraceli plni krásných vzpomínek a zážitku.

Adam Malčík

Rádi bychom za celý tým vedoucích poděkovali všem, kteří umožnili, usnadnili a jakkoliv jinak přispěli ke konání letošního tábora. Ať už se jednalo o modlitby, finanční dary, nebo odvoz dětí zpět domů. Poděkování patří rovněž všem účastníkům za vytvoření (dalo by se říci znovuobnovení), skvělého společenství a příjemné atmosféry. Rádi bychom vám tímto také se začátkem školního roku popřáli nejen úspěšný vstup do dalších ročníků, ale hlavně aby všechno dobré, co jste zažili a započali na táborech neskončilo zapomenuto pod rouškou uplynulých prázdnin, ale aby se vám toho co nejvíce povedlo převést do reálného života a pěkné zážitky vás vybízely a motivovaly k tomu být dobrými lidmi. Budeme se na vás těšit příští rok.

Vaši vedoucí

MINISTRANSTSKÝ TÁBOR

Letošní ministrantský tábor se tradičně začal v nedělní odpoledne dne 1. 8. 2021, kdy jsme se v plném počtu sešli na naší faře. Po zkontrolování všech potřebných dokumentů (letos jich bylo o něco víc), jsme mohli nasednout do aut a odvézt se na místo konání letošního tábora – město Blansko v Moravském krasu. Přivítalo nás zamračené a na střed léta poměrně chladné počasí, které nás v mírných obměnách (ze začátku týdne slunce, ke konci déšť) provázelo celým naším pobytem. Ubytovali jsme se v místě pro ministrantský tábor nejvhodnějším, v Katolickém domě, který se nachází přímo naproti místnímu kostelu.

První dny tábora byly turisticky zaměřeny. Potulky po nádherné přírodě Moravského krasu jsme začali ve městě Adamov, odkud jsme pěšky přešli až k Rudickému propadání, místu, kde Jedovnický potok mizne pod zemským povrchem. Tuto cestu, na jejíž výsledné délce jsme se dosud neshodli (čísla se liší v rozmezí 15-25 kilometrů), s námi bravurně zvládli i naši nejmladší účastníci. V dalších dnech naše poznávání krajiny pokračovalo jeskyní Výpustek a Punkevní jeskyní, jejíž součástí je známá propast Macocha. Tisíce let tvořenou, někdy až neuvěřitelně krásnou krápníkovou výzdobu Punkevní jeskyně jsme mohli obdivovat nejen během chůze úzkými chodbami a obrovskými síněmi, ale také z lodí, kterými jsme se plavili po řece Punkvě. Výpustek nás neoslunil takovou pěknou výzdobou, protože dlouhé roky sloužil jako vojenský bunkr a během druhé světové války dokonce jako továrna na výrobu součástí německých bojových letadel. Zaujalo nás však vojenské vybavení, které tady zůstalo, a veliký úspěch měla i výstava modelů vojenských letadel.

Kromě přírodních krás a památek jsme poznávali i ty historicko-duchovní. Otec Vlastimil nám vybavil prohlídku Chrámu Jména Panny Marie ve Křtinách i s místní kostnicí. V pátek jsme zase absolvovali prohlídku Kostela sv. Martina v Blansku s výstupem na věž a podrobným výkladem místního pana faráře, otce Jiřího Kaňy.

Ve čtvrtek celý den pršelo, což nám však nezkazilo plány. Dopoledne jsme trávili vyráběním křížů ze zápalek a odpoledne jsme věnovali rozšiřování našich teologických znalostí. V pátek nechyběla akční hra – pašeráci, při které došlo naštěstí pouze k lehkým úrazům. Odpoledne jsme se již připra-

vovali na ukončení našeho tábora v podobě táboráku na místní faře. Zde byly vyhlášeny výsledky bodovací soutěže, v níž velice těsně vyhrál tým s názvem Ferkové. Taktéž byly předány ceny útěchy v podobě lentilek a vyjádřeno poděkování všem účastníkům táboru.

V sobotu byla na programu již „pouze“ mše svatá a po ní následovalo intenzivní balení, uklízení a loučení, naštěstí však ne na dlouho. Cestou domů nás čekalo ještě jedno překvapení – zastávka v Senetářově a prohlídka moderního Kostela sv. Josefa, postaveného v časech hlubokého socialismu. V Senetářově se shodou okolností konal i sraz veteránů, který jsme, samozřejmě, nemohli nechat jen tak a věnovali jsme mu patřičnou pozornost. Pak jsme již pokračovali přímo na Hovězí, kde jsme se po týdnu, plni nových dojmů a pojmů, setkali s našimi rodinami. Tenhle tábor nám opět přinesl mnoho úsměvných zážitků, veselých vzpomínek a nových i utužených přátelství. Děkujeme Pánu Bohu, že jsme se mohli i letos zúčastnit a věříme, že se v stejném nebo i větším počtu setkáme i za rok.

Josef Mikeš

SKAUTSKÝ TÁBOR – KLUCI
UDATNÍ LOVCI MAMUTŮ

Přijměte prosím pozdravy od 1.hovězského odvážného oddílu

Rozvolnění opatření nám zaplať Pán Bůh dovolilo už několik schůzek na konci uplynulého školního roku, ale hlavně jistotu, že za dodržení hygienických opatření, můžeme uspořádat letní tábory.
Ty letošní jsme měli pro nás v novém prostředí Velkých Karlovic zvaném Kosárna. Pro velký počet účastníků jsme se již dříve rozhodli uspořádat odděleně tábor pro kluky a holky.
Jako první přišli na řadu kluci - Vlčata a Roveři a páru old skautů, kteří si užili tábor Udatných lovců mamutů ve dnech 18.-24.7. Celkem nás bylo 23 plus věrný čtyřnohý hlídač Pif.
Bouřlivá předpověď počasí nás donutila odjezd na našich kolových ořích odložit ze soboty až na neděli. Old skauti na tomto táboře zvaní Haha,Hehe,Hihi, Hoho nabádali mladší k odvážnému šlapání a tak cesta díky šikovnosti, ale i dobrým svačinám a zmrzlině pěkně frčela. Po 31 km nás na táboře už očekávala výborná kyselica.
Po ubytování, seznámení se s pravidly tábora nastal čas na první nástup a po něm převlečení do našich pravěkých oblečků a první hry a poznávání okolí.
Nejvíce nás bavily pravěké bitky a velký zájem byl o velkou Heheho mamutí kost. Rozdělili jsme se na 3 tlupy zvané Hafhaf, Zubři a Zuba.
Připravili jsme si také klacky na opékání špekáčků a tlupové vlajky. A tak přišly první řezné rány, první táborák, první kapitola knihy Lovci mamutů, první vyhodnocení andělů strážných, první poděkování Pánu Bohu za krásný den, první písně u kytary, první večerka, první večerní hlídky, první dobrá noc.
Pondělní ráno patřilo po rozproudění krve na rozcvičce, snídani a nástupu přípravě na cestu. Vydali jsme se hledat loviště, kde by mohli být pořádní mamuti. Vyrazili jsme na Velký Javorník.
Krásná příroda, hry, kamarádi, borůvky a najednou jsme na kopci.
Jednoho skoro mamuta jsme po cestě honili, ale nakonec jsme chytili Hihi.

Přímo na vrcholu nás čekala hlavní hra dne, kde rozhodovala rychlost a šikovnost. Díky Havranovi a Lukášovi zvítězili Zubři.
Zpátky jsme se vrátili jinou cestou přes Kasárna a příjemně unaveni jsme dorazili do tábořiště.
Díky výborné večeři a programu v týpku se nám pak pěkně usínalo. Chrrrr.
Úterý jsme věnovali hlavně výrobě a pak pořádnému vyzkoušení našich nových luků a šípů. Soutěžili jsme ve střelbě na přesnost, dostřel do dálky i výšky.
Odpoledne nás čekala velká hra v lovu (hledání) v lese ukrytých jak pravěkých tak i současných zvířat. Jako večeři jsme si dnes vyrobili a pak ve žhavém popelu upekli výborné špízy. Večerní program byl podobný tomu včerejšímu, jen vše už bylo potřetí :-)
Ve středu jsme se rozhodli pro hledání nových lovišť zase využít našich kolových ořů. Vyrazili jsme přes kopec, Razulu na pořádný výhled z rozhledny Miloňová.
Byla to trochu makačka, ale stálo to za to. Po sjezdu z kopce jsme pak v údolí objevili pěkné stádo jelenů, ale to byla pro nás příliš slabá kořist. Za pár desítek minut nás totiž už čekali placatí mamuti (pizza). S plnými břišky jsme vyrazili zpět směr tábořiště. Spokojený, i když už trošku uběhaný, byl i náš věrný hlídač Pif. Na tábořišti jsme nachystali vše na přípravu kotlíkové vaječiny, ale okolo 19 hodiny nás potkala nemilá událost, kdy bráška Šiška spadl z mamuta a přivodil si otřes mozku a zlomeninu zápěstí. Místo vaječiny ho čekala cesta do nemocnice.
Zaplať Pán Bůh léčba proběhla dobře, ale na tábor se už vrátit nemohl.
A tak jsme dnes usínali plni zážitků, ale také trochu smutní kvůli bolesti brášky.
Čtvrteční dopoledne patřilo výrobě pravěkých náhrdelníků, kdy jsme na proužky kůže navlékali a různě nabarvovali další přírodní materiály, hlavně dřevěná kolečka. Někteří si také mohli vyzkoušet z proužků kůže vyrobit krásné nové turbánky.
Odpoledne přišel čas na hlavní táborovou hru - Boj o oheň. Při hře nesměl nikdo mluvit a úkolem po lese rozptýlených tlup bylo ochránit vlastní oheň (vlajku) a pokusit se naopak ukořistit oheň zbývajících dvou tlup. Obrana i útok probíhal hodem papírové koule upevněné na zápěstí provázkem. Kdo byl zasažen musel si dojít pro nový život k Hehe, který byl zhruba v půli bo-

jového pole. Totéž musel udělat i ten, kdo promluvil, přišel o život a musel pro nový.
Po cca 2,5 hodinách hry jsme si mohli ověřit, že boj o oheň a potažmo o přežití nebyl v pravěku žádné peříčko. Ale o to lépe nám večeře chutnala a lépe se i chrupkalo :-)
Pátek byl ve znamení 2 velkých událostí . Dopoledne vrcholily boje, které rozhodly, kdo doputuje do cíle naší lovecké mapy jako první.
Nakonec to jako první dokázala tlupa Hafhaf a měla tak výhodu, že mohla vyrazit jako první hledat v nedalekém lese hlídkou objeveného mamuta.
Krásný mamut byl nakonec objeven a společnými silami všech tlup byl za pomocí luků a šípů uloven. Hurááááá.
Zjistili jsme, že mamut byla maminka mamutice, která stihla, dříve než jsme ji objevili, ukrýt své děti (javorové mamutíky) do lesa. Po chvíli hledání jsme je našli a každý si jednoho odnesl se slibem, že se o něho pěkně postará.
Druhou slavnostní událostí dne byl podvečerní slib našich 6 malých brášků.
Připravili jsme slibové ohniště, oblékli se do krojů a po zapálení ohniště přišel čas, aby bráškové s rukou položenou na Bibli složili svůj vlčecí slib. Ať vám tento zážitek utkví v paměti a je vám věrným průvodcem na cestě nejen skautským životem.
V sobotu ráno už přišel čas na rozloučení se s tábořištěm. Při nástupu přišlo na řadu hlavně poděkování za skvělé chování a príma zábavu s celou tlupou.
Tábořiště si přebraly holky.
Bohužel při zpáteční cestě došlo k dalšímu pádu, tentokrát na kole, který nevydrželo zápěstí dalšího brášky :-(
Naštěstí zbytek cesty už proběhl v klidu. Jeli jsme jako draci neb jsme se již těšili na naše milé a na pouť.
Poslední nástup již na faře, poslední táborové pokřiky, poděkování Pánu Bohu za ochranu. V září opět nazdar.

Beefman

SKAUTSKÝ TÁBOR – HOLKY
DO NARNIE A ZPĚT

Ani světlušky a skautky o prázdninách nezahálely. V sobotu 24. července jsme se vydaly na tábořiště. Po cestě jsme zjistily, že naším úkolem bude pomoci Aslanovi, starodávným králům a královnám, manželům Bobrovým a panu Tumnusovi zbavit kouzelnou zemi Narnii od zlé čarodějnice zimy, samozvané královny Jadis. Už do tábořiště jsme se musely probojovat přes její hlídky, naštěstí nás před nimi varoval faun pan Tumnus. Večer si nás králové Petr a Edmund a královny Zuzana a Lucie rozdělily do svých družin.
V neděli bylo naším úkolem zachránit krále Edmunda, který byl sveden Bílou Čarodějnicí. Nejdříve jsme ale musely získat mapu s místem, kde byl uvězněn. Večer za námi přijel otec Vlastimil a společně jsme slavili mši svatou.
V pondělí si nás vzala pod svá ochranná křídla královna Lucie, která nás prozkoušela z léčivého umění. S pomocí svého kouzelného lektvaru vyléčila naše zraněné členy. My jsme jí na oplátku pomáhaly s oživováním lesních nymf a probouzením stromů.
V úterý nás vedl král Petr na výpravu za ziskem kouzelného svitku, který nám pomohl při boji proti čarodějnici. Ale i ten jsme nezískaly zadarmo a po cestě na nás čekalo několik úkolů.
Středeční den byl dnem královny Zuzany. Mimo jiné jsme si vyzkoušely výrobu přírodních barviv a malování. Večerní program byl tento den trošičku jiný než bylo běžné. Každá družina a vedoucí, si na základě lístečků vytažených předchozí večer, měla připravit krátkou scénku. Tak se tedy stalo, že vraždychtivá Karkulka zamordovala noční hlídku, Jack Sparrow dohlížel na nástupu na balet Anny a Elsy nebo Hurvínek detektiv řešil záhadu ztracené Panoramixovy přísady do kouzelného lektvaru.
Ve čtvrtek nás čekala spousta práce. Bylo potřeba nachystat dřevo a ohniště na vaření. Po obědě jsme zachraňovaly hráz manželů Bobrových a dost

jsme se u toho namočily. Příprava večeře byla samostatným družinovým úkolem. Měly jsme například fazolový guláš, kuskus nebo další mňaminy.
Po celý týden jsme za aktivity získávaly jako odměnu vojáky do armády proti Bílé Čarodějnici. V pátek jsme ale zjistily, že ani celkový součet vojáků všech družin nestačil. Bylo tedy nutné, osvobodit další ze zlé moci Čarodějnice. Teprve potom se mohla odehrát velká bitva, ve které jsme Bílé Čarodějnici zničením její kouzelné hole odebraly moc a nakonec ji chytily. Večer několik nových světlušek skládalo slib. U táboráku nám králové a královny Narnie spolu s manžely Bobrovými a panem Tumnusem děkovali za pomoc a jménem Aslanovým nás pasovaly na ochránce Narnie.
Poslední noc jsme si chtěly zpestřit spaním pod širákem, ale ráno nás zpět do stanů zahnal déšť. Po snídani už nezbývalo nic jiného než se dobalit a počkat na rodiče, kteří si nás odvezli domů.

Chtěla bych tímto také poděkovat všem, kteří se podíleli na přípravě a zdárném průběhu tábora.

Jana Orságová (Džejna) z R&R 1. HOODu

POUŤ DO ŠAŠTÍNA

Když jsme se s maminkou a sestrou vydali 20. 8. na pouť do Šaštína, ještě jsem netušil, že za necelý měsíc tady budu vítat papeže Františka a společně s ním a kněžími slavit mši svatou.
Všechno nějak postupně dozrávalo. A když se mi naskytla příležitost jet na setkání se Svatým otcem do Šaštína s cestovní kanceláří Veligradtour, bez zaváhání jsem se hned přihlásil. Plní očekávání jsme se vydali na cestu z Uherského Hradiště v 5,00 hod. Po příjezdu jsme se šli zaregistrovat a moje kroky směřovaly do kněžského sektoru. Tady jsem se vítali s mnohými kněžími z České republiky. Potěšil mě také milý dar. Dostali jsme kněžskou štolu a čekali na příjezd papeže. Zde jsem se ještě stačil vyfotit s uherskohradišťským děkanem P. Josefem Říhou.
Když přijel papež František, zavládla velká radost a ještě větší byla ve chvíli, když poslední úsek projel kolem nás kněží, kterých bylo přítomných více než 500. Tento krásný okamžik jak kolem nás papež František projíždí se mi také podařilo vyfotit.
Slavnostní mše svatá byla právě z Boží prozřetelnosti slavena 15. srpna o slavnosti Sedmibolestné Panny Marie, patronky Slovenska, kterou tolik slovenský národ uctívá a miluje.
Při promluvě papež vyzdvihuje Pannu Marii, jak se vydává na cestu s upřímnou zbožností. S tím, že i my jsme podobně na cestě jako poutníci, kteří proměňují tuto pouť lásky k Bohu a ke svým bratřím a sestrám. A zdůraznil – prosím zůstaňme na cestě.
Na závěr bohoslužby k velké radosti shromážděných poutníků věnoval papež František poutní svatyni v Šaštíně i samotné Matce Boží zlatou růži.
Jsem vděčný Panně Marii, že jsem při tak nádherné slavnosti mohl být. Kéž cesta papeže Františka přinese velké požehnání pro slovenský národ a pro každého, kdo má otevřené a vnímavé srdce.

P. Vlastimil

FARNÍ DEN

První zářijová neděle připadla na 5. září. Na tuto neděli připravil otec Vlastimil pro všechny děti a studenty požehnání jejich aktovek. Požehnání zahrnuje Boží ochranu při cestách z i do školy a nabízí pomoc při samotném studiu. V tento den bylo zároveň naplánováno farní odpoledne, kdy jsme se mohli všichni farníci společně setkat na farním dvoře a společně vzpomenout na prožitý prázdninový čas, sdílet se o zážitcích z cest a dovolených, či jen tak mezi sebou pohovořit. Děti strávily slunné odpoledne aktivně hraním her na hřišti a v prostorách fary. Když jim patřičně vyhládlo, bylo připraveno občerstvení v podobě opékání špekáčků. Velká účast farníků svědčila o tom, že jsou tato setkání stále více oblíbená. Je příjemné vidět, že si děti, pokud dostanou prostor, stále umějí hrát a trávit volný čas pohybem a ve společnosti ostatních vrstevníků. Děkujeme všem za účast a těšíme se, že se opět brzy takto setkáme.

DOŽÍNKY

24. neděle v mezidobí byla vyhrazena v naší farnosti na poděkování Pánu Bohu za úrodu, tzv. Dožínky. Za dary jsme děkovali v průvodu s přinášením vypěstovaných plodin, či produktů z nich vyrobených. Všechny tyto dary byly neseny v obětním průvodu krojovanými členy našeho farního společenství. V letošním roce zazpíval na slavnostní mši svaté také náš sbor, který svými nádhernými písněmi doplnil skvělou atmosféru nedělního dopoledne, stráveného s naším Pánem. Před oltář přicházely děti i dospělí oděni v tradičních valašských krojích, které i přes svoji jednoduchost, jsou nádherným a slavnostním oděvem, hodným oslavení našeho Pána. Velké díky patří všem, kteří se v krojích slavnosti zúčastnili, celému sboru, varhaníkovi a všem, kteří se podíleli na přípravě pokrmů a atribut přinášených před oltář. Děkujeme také otci Vlastimilovi, který vyrazil do místních lesů a hájů a s pomocí Boží nasbíral hříbky, které byly také přineseny před obětní stůl.

SPOLEČENSTVÍ ŽIVÉHO RŮŽENCE

Modlitební společenství ŽR naší farnosti své dobrovolné finanční příspěvky v roce 2020 použilo takto:

1.300,- Kč pro potřeby kostela

1.000,- Kč příspěvek na údržbu Božího hrobu ve Svaté zemi

5.000,- Kč příspěvek na misijní dílo

2.500,- Kč dary

4.000,- Kč pomoc jiné farnosti

5.000,- Kč sbírka na Bejrút

6.000,- Kč adopce na dálku

1.000,- Kč finanční dar novokněži

Za společenství ŽR Jana Mazáčová, Hořansko

Z finančních prostředků Živého růžence byl také financován nákup nového průmyslového vysavače pro úklid našeho kostela v celkové hodnotě 6.000,- Kč.

Za všechny finanční dary, ale především za modlitby skrze společenství ŽR mnohokráte děkujeme a Pán Bůh zaplať!
Redakce FV

ČTĚTE NEZBEDU A CVRČKA

Nabízíme dětem i jejich rodičům dva křesťanské časopisy, které mohou být jejich tištěnými průvodci v objevování duchovních hodnot i formování jejich postojů k lidem i světu.
NEZBEDA je zaměřen na děti ve věku od 7 do 12 let a vychází již třicet let. Jeho obsah tvoří například rozhovory se zajímavými a inspirativními lidmi, příběhy, články o lidech, kteří nám mohou být příkladem vytrvalosti, poctivosti a víry, komiksová zpracování životopisů světců, rubriky pro šikovné ruce a bystré hlavy, zajímavosti z přírody i techniky a oblíbená stránka humoru. Svým obsahem také reaguje na aktuální liturgickou dobu, ve které je časopis vydáván.
Nezbeda vychází 11x ročně, prázdninové dvojčíslo je rozšířeno.
CVRČEK je volitelnou přílohou Nezbedy a je zaměřen na předškolní děti. Každé číslo je tematicky zaměřeno na rozvoj některé vlastnosti nebo dovednosti. Spolu se svými rodiči tak může malý čtenář pomocí kreativních článků i aktivit formovat svůj vztah k Bohu, lidem i ke světu.

Další informace i ukázky: www.casopisnezbeda.cz
Na vyžádání zdarma zasíláme ukázkové výtisky.

Leoš Hrdlička šéfredaktor Nezbedy

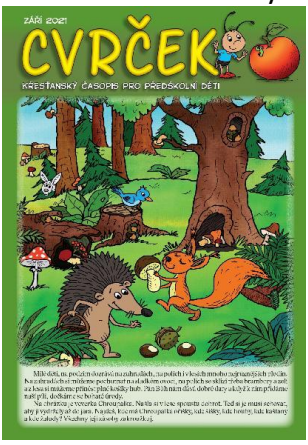

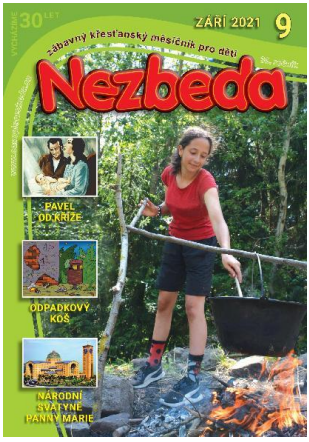

Své případné příspěvky, náměty, připomínky, můžete zasílat na emailovou adresu Farního věstníku Hovězí – fvh@email.cz.
Za všechnu pomoc s přípravou Farního věstníku mnohokráte děkujeme!